

При възрастните гърдите, коремът и подопашката са бели, а останалото оперение с черно със зеленикав метален блясък. Клюнът, юздичката и краката са яркочервени

Дължина на тялото 56 – 65 cm. Главата е тъмнозелена, а оперението с метален блясък. Мъжките имат жълто-зелена човка. Лети и излита шумно, гласът и е тих, подобен на този на домашните патици

Изцяло бяла птица. Храни се с насекоми, земноводни, ракообразни и влечуги. Улавят плячката си в плитки води, често с разперени крила и пристъпвайки с крака, за да подплашат малките рибки. Могат също така да стоят на едно място, изчаквайки в засада плячката си.

Известен като малка дяволица. Оперението му е черно-кафяво. Двата пола са неразличими. Храни се с риба

Дължината на тялото му е около 16 cm, размахът на крилете – 40 cm и масата – между 30 и 58 g. Оцветен е изцяло в черно с изключение на малко светло петно под човката. Лети изключително добре и с много висока скорост

През размножителния период главата и гърлото на речната чайка са шоколадово-кафяви, темето и коремът – бели, върховете на маховите пера са черни, а останалите части на тялото – сиви. През останалите сезони главата е бяла с кафяво петно непосредствено зад бузите.

Горната страна на главата на мъжкия е тъмнозелена с напречни сини ивици. „Бузите“ са ръждиви, а зад тях има бяло петно. Гърбът, кръстът и опашката са сини. Гърдите и коремът – ръждиви. Крилата са тъмнозелени със сини капковидни петна.

Лети бързо, каца във водата леко и почти безшумно, излита рязко и вертикално. Рядко се гмурка. Мъжката издава характерен звук, като от чупещо се дърво: кърр, кърр

Често се случва да изгони други видове костенурки от водоема, в който живее. Първите писмени свидетелства са от XVI век. В много държави е забранено да се лови. Бузите и са червени.

Дължината на тялото достига 60 cm, опашката – до 45 cm, а теглото – 5—10 kg. Мъжките са по-едри от женските. Резците имат характерен ярък жълто-оранжев цвят.

Горната част на черупката е маслинокафява до черна, с множество жълти точки и черти, разположени радиално по роговите щитчета. Долната страна на черупката е жълтеникава до кафява с тъмни петна. Кожата е в общата окраска – маслинокафява до черна с характерни жълтеникави ивици. Като правило женските индивиди са по-големи от мъжките.